

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 21, poz. 94) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 27 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. Nie uważa się za gospodarstwo rolne obszaru gruntów rolnych i leśnych, jeżeli powierzchnia gruntów rolnych jest niższa niż 0,5 ha.”,
- 2) po § 30 dodaje się § 30a w brzmieniu:
„§ 30a. 1. Składkę, którą rolnik jest obowiązany opłacać za siebie, obniża się o 50% dla rolników prowadzących gospodarstwa rolne o powierzchni nie przekraczającej 2 ha, jeżeli rolnik:
 - 1) jest zatrudniony nieprzerwanie w Społecznym Zakładzie Pracy co najmniej 6 miesięcy albo
 - 2) pobiera emeryturę lub rentę z innego tytułu niż za przekazane gospodarstwo rolne i nie posiada następcy, który mógłby przejąć gospodarstwo rolne.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, należną składkę obniża się za cały okres zatrudnienia albo pobierania emerytury lub renty — poczynając od miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym rolnik podjął zatrudnienie albo od którego pobiera emeryturę lub rentę.
3. Część składki pobranej w pełnej wysokości za okresy, w których powinna być ona obniżona, zalicza się na poczet składek należnych za następny okres, a jeżeli w okresie tym ustał obowiązek opłacania składek — zwraca się rolnikowi.
4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do małżonka rolnika, w razie jego zatrudnienia albo pobierania przez niego emerytury lub renty.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

284

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 listopada 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagradzania pracowników instytutów naukowo-badawczych i placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk oraz pracowników naukowo-badawczych zatrudnionych w innych jednostkach organizacyjnych.

Na podstawie art. 35 ust. 1, art. 39 ust. 1 i 2 oraz art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1975 r. Nr 7, poz. 41) oraz art. 64 i 65 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 1970 r. Nr 4, poz. 35, z 1973 r. Nr 12, poz. 89 i z 1974 r. Nr 50, poz. 319) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1976 r. w sprawie wynagradzania pracowników instytutów naukowo-badawczych i placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk oraz pracowników naukowo-badawczych zatrudnionych w innych jednostkach organizacyjnych (Dz. U. Nr 25, poz. 145) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„W ramach osobowego funduszu plac pozostającego w dyspozycji instytutu dyrektor instytutu tworzy

fundusz premiowy przeznaczony na premie i dodatki specjalne:

- dla robotników i rzemieślników zatrudnionych w działalności podstawowej — w wysokości do 50%,
- dla pozostałych pracowników, o których mowa w § 1 i 3 — w wysokości do 35%

kwoty rzeczywistych wynagrodzeń zasadniczych tych pracowników.”;

- 2) w ust. 2 skreśla się zdanie drugie w brzmieniu: „Wysokość indywidualnej premii w stosunku rocznym nie może przekroczyć 35% wynagrodzenia zasadniczego danego pracownika.”;
- 3) ust. 3 skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

285

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 października 1983 r.

w sprawie wykonywania usług hotelarskich, kempingowych i turystycznych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 193) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady wydawania uprawnień do wykonywania przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej usług hotelarskich, kempingowych i turystycznych, wykonywania tych usług, zwolnień od obowiązku uzyskiwania uprawnień, a także kwalifikacje niezbędne do wykonywania wymienionych usług.

§ 2. 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) usługi hotelarskie — czasowe wynajmowanie w zakładach hotelarskich lokali mieszkalnych lub miejsc w tych lokalach oraz inne usługi z tym związane,
- 2) usługi kempingowe — czasowe wynajmowanie na obozowiskach turystycznych miejsc do ustawiania namiotów lub samochodowych przyczep mieszkalnych oraz inne usługi z tym związane,
- 3) usługi turystyczne — prowadzenie biur podróży, a w szczególności organizowanie imprez turystyczno-wy-

poczynkowych i krajoznawczych oraz pośrednictwo, doradztwo i reklama w tym zakresie.

4) usługi — usługi hotelarskie, kempingowe i turystyczne.

2. Rodzaje i kategorie zakładów hotelarskich oraz obozowisk turystycznych, jak również zakres innych usług, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, określają odrębne przepisy ustalone przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki.

§ 3. 1. Nie wymaga uzyskania uprawnienia wynajmowanie pokoi gościnnych, domków turystycznych oraz miejsc na obozowiskach turystycznych za pośrednictwem turystycznych przedsiębiorstw państwowych, spółdzielni lub organizacji społecznych.

2. W uzasadnionych wypadkach terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego może wprowadzić wymaganie uzyskiwania uprawnień do świadczenia usług, o których mowa w ust. 1, w określonych miejscowościach lub w odniesieniu do określonej liczby pokoi gościnnych, domków turystycznych oraz miejsc na obozowiskach turystycznych.

§ 4. 1. Osoba ubiegająca się o wydanie uprawnienia do wykonywania usług powinna mieć następujące kwalifikacje:

- 1) pełną zdolność do czynności prawnych,
- 2) odpowiednie warunki zdrowia, stwierdzone przez zakład społeczny służby zdrowia,
- 3) znajomość podstawowych zasad świadczenia usług, które zamierza wykonywać, oraz przepisów sanitarnych, potwierdzoną:
 - a) świadectwem szkolnym lub ukończenia kursu szkoleniowego albo zaświadczeniem wojewódzkiego zrzeszenia prywatnego handlu i usług bądź co najmniej dwuletnią praktyką w zakładzie hotelarskim lub na obozowiskach turystycznych, jeżeli zamierza wykonywać usługi hotelarskie i kempingowe;
 - b) świadectwem ukończenia co najmniej szkoły ogólnokształcącej oraz kursu szkoleniowego i co najmniej trzyletnią praktyką zawodową w zakresie obsługi ruchu turystycznego, albo świadectwem ukończenia średniej szkoły specjalistycznej o kierunku turystycznym lub handlowym i co najmniej trzyletnią praktyką zawodową w zakresie obsługi ruchu turystycznego, bądź świadectwem ukończenia szkoły wyższej o kierunku turystycznym, handlowym lub prawnym i co najmniej trzyletnim stażem pracy w jednostkach gospodarki społecznej, jeżeli zamierza wykonywać usługi turystyczne.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób, które mogą wykonywać usługi hotelarskie i kempingowe bez uzyskania uprawnienia.

§ 5. Wydanie uprawnienia do wykonywania usług może nastąpić:

- 1) po wykazaniu przez osobę ubiegającą się o uprawnienie tytułu prawnego do odpowiedniego lokalu użytkowego lub terenu albo możliwości uzyskania takiego lokalu lub terenu oraz
- 2) po stwierdzeniu przez właściwy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej przydatności pod względem sanitarnym lokalu lub terenu oraz urządzeń do świadczenia usług, jak również znajomości przepisów sanitarnych przez osobę ubiegającą się o uprawnienie.

§ 6. 1. Uprawnienia wydaje się w formie zezwolenia na wykonywanie usług lub potwierdzenia zgłoszenia wykonywania usług hotelarskich i kempingowych.

2. Potwierdzenie zgłoszenia może być wydane na wykonywanie usług hotelarskich i kempingowych w sezonie, na okres nie przekraczający 6 miesięcy.

§ 7. 1. Zezwolenie na wykonywanie usług wydaje się na czas nieokreślony, z wyjątkiem wypadków, o których mowa w ust. 2—4.

2. Zezwolenie na prowadzenie działalności sezonowej wydaje się na okres nie dłuższy niż 10 lat; w zezwoleniu ustala się okresy wykonywania usług w poszczególnych latach.

3. Zezwolenie na wykonywanie usług w pomieszczeniach lub na terenie, których okres użytkowania jest ograniczony, nie może przekraczać okresu, na jaki przewidziane jest to użytkowanie.

4. Zezwolenie na wykonywanie usług turystycznych wydaje się na czas określony, od 3 do 5 lat.

§ 8. 1. Uprawnienie powinno zawierać:

- 1) imię i nazwisko osoby uprawnionej do wykonywania usług oraz miejsce jej zamieszkania,
- 2) określenie rodzaju wykonywanych usług, miejsca ich wykonywania oraz siedziby przedsiębiorstwa,
- 3) termin ważności uprawnienia,
- 4) inne dane dotyczące szczegółowych warunków wykonywania usług.

2. Uprawnienie do wykonywania usług hotelarskich w pokojach gościnnych oraz usług kempingowych powinno dopuszczać ich świadczenie cudzoziemcom tylko za pośrednictwem turystycznych przedsiębiorstw państwowych, spółdzielni lub organizacji społecznych.

§ 9. Przed wydaniem uprawnienia organ zasięga opinii właściwego zrzeszenia prywatnego handlu i usług oraz informacji o karalności wnioskodawcy.

§ 10. Zmiana przedmiotu prowadzonej działalności, miejsca jej wykonywania lub siedziby przedsiębiorstwa wymaga uzyskania nowego uprawnienia.

§ 11. 1. Ustanowienie pełnomocnika do prowadzenia działalności określonej w uprawnieniu wymaga zgody organu właściwego do wydania uprawnienia.

2. Pełnomocnik powinien spełniać warunki określone w § 4 ust. 1.

§ 12. 1. Organ wydający uprawnienie prowadzi rejestr wydanych zezwoleń i rejestr potwierdzeń zgłoszeń.

2. Organ wydając lub cofając uprawnienie albo orzekając o jego wygaśnięciu przesyła kopię wydanej decyzji właściwemu wojewódzkiemu zrzeszeniu prywatnego handlu i usług.

§ 13. Osoba wykonująca usługi na podstawie uprawnienia powinna w sposób widoczny oznaczyć na zewnątrz swoje przedsiębiorstwo, podając imię i nazwisko oraz bliższe określenie rodzaju działalności.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1975 r. w sprawie wykonywania usług hotelarskich przez jednostki gospodarki nie społecznej (Dz. U. z 1975 r. Nr 7, poz. 37 i z 1976 r. Nr 27, poz. 157).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski